

beslutningsdygtigt Møde tilstedeværende Medlemmer.

§ 3.

Derfom den paagjældende Eiendom eller nogen Deel af samme er behæftet med thinglæst Pantegjæld, maa Sorenssriveren ikke protokollere den attraaede Bestemmelse, forinden Eieren har tilveiebragt Pantecreditors skriftlige Erklæring om, at han Intet har imod, at den omhandlede Bestemmelse tages.

§ 4.

Derfom en Deel af den paagjældende Eiendom er behæftet med thinglæst Pantegjæld, og Creditor har givet sit Samtykke til Bestemmelsen, skal Pantegjælden fra Erklæringens Thinglæsnings Dato betragtes som hvilende paa hele den samlede Eiendom.

Naar flere Dele af Eiendommen ere pantsatte til forskellige Creditorer, skule disses Erklæringer tillige indeholde det Fornødne om, hvorledes deres Fordringer skule være prioriterede i den samlede Eiendom, i hvilket Tilfælde Creditorernes Erklæringer tillige vilde være at thinglæse.

Jord, der er overgivet Creditor som brugeligt Pant, kan ikke inddrages under den samlede Eiendom, medmindre Creditor, efter de foran foreskrevne Regler, giver sit Samtykke til, at Pantet forandres fra brugeligt Pant til simpelt Underpant.

§ 5.

Er den paagjældende Eiendom mindre end 6 Marker Jord, kan Eieren, naar han senere erhverver mere Jord i samme Bygd, ved at følge samme Fremgangsmaade, som i § 2. er angivet, og under Sagttagelse af de i §§ 3 og 4 foreskrevne Bestemmelser fastsætte, at ogsaa dette senere erhvervede Jordegods skal høre til Eiendommen, og skal han saaledes kunne forøge Eiendommens Størrelse, indtil denne ialt udgjør 6 Marker Jord, indens og udengaards, dog at der i hver Hauge eller Haugepart ikke bliver mindre end 4 Ohlden.

Paa den anden Side skal det under de samme Betingelser, som nys ere anførte, staae en Eier frit at dele en i Dvereenstemmelse med foransførte Forrifter samlet Eiendom, dog

ikke i mindre Dele end 2 Marker Jord, samt at magelægge endog mindre Dele af sin Eiendom med anden Jord af samme Størrelse, naar han derved kan forøge den Jord, han allerede maatte eie i en Hauge eller Haugepart.

§ 6.

Den, som eier en Eiendom, der i Dvereenstemmelse med de foran givne Bestemmelser ikke kan udskyldes, skal være berettiget til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring at fastsætte, hvorledes med samme Eiendom efter hans Død skal forholdes, hvem af hans Livsarvinger samme skal tilfalde, hvad Besætning, Inventarium, Indbo og Udbo af alle Slags der skal følge Gaarden og hvad Sum den skal tages for.

Fremdeles skal der og efter Omstændighederne kunne ventes Confirmation paa Testamenter, hvorved bestemmes, at Gaarden med Tilbehør, for den paa samme satte Burdering, og iøvrigt under Sagttagelse af de i denne Lov givne nærmere Bestemmelser, skal, saafremt det Barn, den agtes overdraget til, ved Døden maatte afgaae forinden Testator, tilfalde bemeldte Barns efterlevende Egtfælle, for hvilken Confirmation i Intet Tilfælde bliver at erlægge højere Gebyr end det nu anordnede læveste Confirmationsgæbyr.

Naar de andre Livsarvinger eller, saafremt de ere umyndige, disses Børgere finde den for Eiendommen fastsatte Sum for lav, ere de berettigede til at fordre, at den, forinden den tiltrædes af den dertil bestemte Arving, vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte uvillige Mænd, og skal vedkommende Barn da være berettiget til at overtage samme for $\frac{3}{4}$ Deel af Burderingssummen.

§ 7.

Er Eieren gift og lever i sædvanligt For-mueskælleskab med sin Hustru, maa han, naar han vil benytte den ham i foranstaaende Paragraph givne Frihed, dertil erhverve sin Hustrues Samtykke.

§ 8.

Ved den testamentariske Anordning, som Forældre saaledes gjøre over deres Gaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der bliver den